

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 476/2019
14.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Јовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К 57/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 698/18 од 26.11.2018. године, у седници већа одржаној 14.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Јовановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К 57/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 698/18 од 26.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К 57/17 од 28.05.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању је 1 (једне) године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, а на име заступања и вештачења, исплати оштећеној ББ, износ од 259.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође је окривљени обавезан да исплати суду на име паушала износ од 4.000,00 динара, на рачун ближе означен у изреци, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 698/18 од 26.11.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, укинута је

пресуда Основног суда у Чачку 1К 57/17 од 28.05.2018. године, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у преосталом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и одбије оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је поводом истог животног догађаја, најпре вођен поступак по приватној кривичној тужби приватног тужиоца ББ, поднетој против окривљеног АА, у предмету Основног суда у Чачку К 387/14, због кривичног дела лака телесна повреда, који поступак је окончан одбачајем приватне тужбе, сходно члану 507. став 3. у вези члана 416. став 1. тачка 2) ЗКП, јер се поступак водио без захтева овлашћеног тужиоца. Након правноснажног окончања тог поступка, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Чачку, покренут је и вођен поступак у овој правној ствари против истог окривљеног, а поводом истог животног догађаја, уз измену квалификације дела које му је стављено на терет, тако што му је у овом поступку стављено на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда, због чега бранилац сматра да је суд у конкретном случају, био у обавези да донесе одбијајућу пресуду јер је ова кривичноправна ствар већ правноснажно пресуђена, а како то није учинио, тиме је повређено процесно начело *ne bis in idem*.

Изнетим наводима, иако формално не означава, по налажењу овог суда, бранилац, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на идентичан начин истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду Основног суда у Чачку 1К 57/17 од 28.05.2018. године, а како је Апелациони суд у Крагујевцу приликом другостепеног одлучивања у својој пресуди Кж1 698/18 од 26.11.2018. године, и то на страни другој, последњи пасус и трећој први пасус, дао јасне и довољне разлоге да се у конкретном случају не ради о повреди процесног начела *ne bis in idem*, тј. да се не може говорити о правноснажно пресуђеној ствари, то наведене

разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио на основу члана 491. ЗКП, као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.